

Î N C H E I E R E

02 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul
lui Gheorghe Plopan, avocatul Ion Cerga,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Plopan
împotriva Societății pe Acțiuni „Becon” cu privire la încasarea plăților salariale și
repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 08 aprilie 2015 Gheorghe Plopan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Becon” (în continuare – SA „Becon”) cu privire la
încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 03 august 2010 a fost numit în
funcția de director la SA „Becon”, cu un salariu de 3200 de lei.

Susține că, suma salariului neachitat constituie 115200 de lei.

Menționează că, s-a adresat către SA „Becon” cu cerere prealabilă la data de 29
august 2014, solicitînd plata restanței salariului, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită admiterea cererii în sensul formulat, încasarea din contul SA „Becon”
suma în mărime de 145800 de lei: dintre care suma de 115200 de lei – restanța la salariu
pentru perioada octombrie 2011 – octombrie 2014, suma de 21000 de lei – prejudiciul
cauzat pentru neachitarea salariului la timp în mărime de 0,1 la sută din suma neplătită
în termen și suma de 9600 de lei – compensarea concediilor de odihnă anuale
nefolosite; repararea prejudiciului moral în valoare de 10 salarii, ceea ce constituie
32000 de lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 31 martie 2016 s-a respins
cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Plopan împotriva SA „Becon” cu
privire la încasarea sumei de 115200 de lei cu titlu de salariu neachitat pentru perioada
octombrie 2011 – octombrie 2014, sumei de 21000 de lei cu titlu de penalitate de 0,1%
pentru neachitarea salariului în termen, sumei de 9600 de lei cu titlu de compensare a
concediilor anuale nefolosite pentru perioada octombrie 2011 – octombrie 2014, sumei
de 32000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, ca neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, pentru perioada lunii octombrie
2011 și pînă la 08 decembrie 2012 reclamantul era persoana responsabilă care gestiona

activitatea SA „Becon” și dispunea achitarea salariului, inclusiv și pentru el personal, iar pentru perioada de 08 decembrie 2012 – octombrie 2014, reclamantul nu s-a prezentat la serviciu, nu a lucrat efectiv la SA „Becon”, deoarece s-a aflat în stare de arest preventiv și arest la domiciliu, respectiv salariul nu urmează a-i fi achitat pentru această perioadă, ori salariul se achită pentru munca prestată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de avocatul Ion Cerga în interesele lui Gheorghe Plopan și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 07 decembrie 2016 reprezentantul lui Gheorghe Plopan, avocatul Ion Cerga a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii menționînd că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea

Susține că, pîrîtul nu a prezentat procesul-verbal al adunării acționarilor, dar nici ordinul cu privire la concedierea sa.

Consideră că, instanța inferioară nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, fiind încălcate dispozițiile art.373 alin.(5) din Codul de procedură civilă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată a fost expediată recurentului la data de 31 octombrie 2016 prin scrisoarea de însoțire (f.d.176), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 07 decembrie 2016 (f.d.177-180), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, pîrîtul nu a prezentat procesul-verbal al adunării acționarilor, dar nici ordinul cu privire la concedierea sa, nu pot fi reținute, deoarece reieșind din decizia Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d.42), a fost schibat administratorul SA „Becon” Popa Iurie, iar reieșind din prevederile art.16 alin.(2) și art.17 din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220-XVI din 19 octombrie 2007, precum și din dispozițiile art.76 lit. g) din Codul muncii, care prevede că, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, pînă la rămînerea definitivă a hotărârii judecătorești, se prezumă că există actul cu privire la modificările operate în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, instanța inferioară nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, fiind încălcate dispozițiile art.373 alin.(5) din Codul de procedură civilă, deoarece acestea sunt declarative și nu au suport probator, nefiind invocate argumente noi, or art.373 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, acestea fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art.118 și art.119 din aceeași lege, dînd o apreciere justă acestora.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei

decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Gheorghe Plopan, avocatul Ion Cerga, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Gheorghe Plopan, avocatul Ion Cerga, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță